PŘÍHODY METEORU.

Největší a pro svou váhu nejpodivuhodnější meteor spadl poblíže řeky Bendengo v provincii Bahii v Brazilii. R. 1784 nalezen byl pastýři a okukován jako dílo přírody, ale vědecky zůstal nepovšimnut. Teprve r. 1824 vydána z Anglie komise, jež jej prohlédla a vynesla rozsudek, že obsahuje většinou železo a to 91 procent. Mimo to zjistili 6 procent niklu a 3 procenta jiných látek. Měřením povrchu a určením specifické váhy se shledalo, že váží 8700 kg.

Jelikož pak při ohledávání nalezly se nepatrné částečky stříbra, usoudil jeden učenec, že jádro meteoru je stříbrné a jen povrch železný, a odůvodňoval svůj úsudek tím, meteor byl kdysi ohnivou tekutinou a stříbro, jelikož těžší, nejdříve ztvrdlo a zůstalo uprostřed a kolem něho pak ztvrdly ostatní plynné kovy.

Theorie tato vzbudila rozruch a protože brasilská vláda nechtěla přijíti o poklad, začala s dobýváním, které však nemělo výsledku. Tehdejší nebozezy nebyly dosti tvrdé, aby provrtaly železoniklovou vrstvu do náležité hloubky. Při pokusu roztrhnouti kámen prachem odpadly jen jednotlivé kusy a tajemství stříbrného vnitřku zůstalo nezbadáno. Poznenáhlu převládlo mínění, že poklad je nedosažitelný a ustanoveno využiti kamene jinak. Měl se státi podkladem pamětního kamene, který chtěla zříditi provincie Bahia. Leč tu byla obtíž s dopravou kolosa na vyhlédnuté místo.

Poněvadž se při pádu zavrtal skorem z polovice do země, jednalo se nejdříve o uvolnění, čehož docíleno vykopáním okolní půdy. Doprava měla se díti po dřevěné, ohoblované, pomydlené dráze, k účelu tomu zvlášť sestavené. Sto volů zapřaženo a přece uraženo v osmi dnech jen 150 kroků; i upuštěno od pokusu. Teprve později podařilo se kámen dopraviti do brazilského národního musea v Rio de Janeiru. Jistý bohatý Brazilian založil k účelu tomu millionové nadání, dal vystavěti zvláštní dráhu, jež pomocí parních jeřábů dopravovala zdlouhavě kovového obra vpřed. Při této příležitosti odhadnuta jeho váha na 5400 kg. Přimyslíme-li váhu odpadlých kusů, vidíme, že komise anglická dosti správně počítala 8700 kilogramů.

Podobné váhy dosahují ještě mnohé mezi meteory, jichž hojně se nachází v Brazilii, Peru a Mexiku a které sestávají ze železa a niklu. Značně lehčí jsou meteory kamenné, z nichž největší váží 600 kg.

POKROK V TELEGRAFII OBRAZŮ.

"Le Matin" přináší fotografii švédských sportovnic z Olympiády v Antverpách, která byla v 8 minutách dodána telegraficky do Paříže. Přístroj telefotický, jímž se tak stalo, je malý strojek, který lze připojiti na telefonní vedení; v odesílací stanici přejíždí po fotografii, přenesené na kov, přejímač, v němž je užito prvku selénu, neobyčejně citlivého pro světlo a v němž zachycené odstíny světla a stínu přinášejí se na elektrický proud, v přijímací stanici pak vrhá přístroj světelné změny přímo na fotografickou desku.

Tak lze tudíž fotografovati na dálku. Úžasné perspektivy se tu otvírají v budoucnosti; noviny budou vedle telegramů přinášeti i telefotogramy a kteréhosi krásného dne budou se jiskrovou telegrafií zasílati telefotogramatické filmy událostí, odehrávajících se u protinožců, zatím co zdokonalené gramofony, připojené na telefon, obstarají sluchový průvod. A člověk pak právem bude míti pocit své všudypřítomnosti a oprávněněji než dnes bude se cítiti pánem světa.

PETROLEJOVÁ ZŘÍDLA V AZERBEJDŽANU.

Ze států, které povstaly na zříceninách Ruska, zasluhuje jisté pozornosti Azerbejdžan, neboť nehledě ani k jiným jeho bohatstvím, již jen jeho petrolejová zřídla mu zaručují značné důležitosti. Mimo petroleje tato země má dosti bavlny, dále vlny, hedvábí, rýže a bohaté doly měděné. Za nynější doby jest to vesměs zboží nesmírné důležitosti.

Mnoho zemí potřebuje spousty petroleje, benzinu a olejů a Azerbejdžan může velkou část potřeby krýti. Tuby vedoucí z Baku do Batum dovolují měsíčně přečerpati 4,000,000 pudů petroleje a 1,000,000 pudů oleje. Dále železnice mezi Batumem a Baku opět jest uvedena do pořádku.

Vláda v Baku omezila poměrně dosti povolení vyvážeti vlnu, bavlnu a hedvábí; dováží-li se však něco, co Aberbejdžan potřebuje, snadno lze obdržeti povolení k vývozu všech druhů zboží. Nejvíce jest třeba v Azerbejdžanu cukru, zboží manifakturního, hospodářských strojů a materiálu pro železnice. Jest tedy pole pro výměnu zboží dosti rozsáhlé.

V poslední době se z Azerbejdžanu vyváží hojnost koberců. Jelikož papírové peníze jsou velmi znehodnocené, zastupují koberce zlato. Proto obchodníci zdejší dávají přednost obchodování s Azerbejdžanem před obchodem s černomořskou oblastí jinou, kde za zboží dostanou jen bezcenné ruble. Azerbejdžan jest také zemí transitní pro obchod s Persií (rýže, bavlna, suché ovoce atd.). V Baku jest mnoho společností a obchodníků, kteří se zabývají obchodem transitním.

TRPĚLIVOST.

Trpělivost jest schopnost vyčkávati. Bez trpělivosti nelze nám setrvávati na zásadách. Kdo chce skliditi zrno, musí mu dopřáti toho času k dozrání. Kdo urychluje dílo přírody, kazí ji!

Kdo si cení dobré práce, nesmí popoháněti svých podřízených. Trpělivý pilně věnuje se studiu, zatím co netrpělivec již dávno je ve společnosti; nejde tu o to, kdy, nýbrž jak vstupujeme mezi lidi! Kdo chce míti pevnou budovu, musí vyčkati, až celý základ bude postaven. Trpělivost to byla, jež vybudovala chrámy a vyhloubila šachty.

Tajemstvím úspěchu jest: věděti, jak dlouho máme čekati. Mnozí jen dík své netrpělivosti nedodělávají se úspěchů. Pracujme ne zdlouhavě, ale stále, aniž bychom přeháněli. Přehánění vždy jest na škodu. Trpělivost pomůže s jistotou tam, kde každý jiný prostředek selhal.

SEBEOVLÁDÁNÍ.

Mnohým ono bude nejsvízelnějším, ježto velkou rolli tu hraje zdraví. Umírnění lidé tu mají přednost. Přece je nesporně jisto, že každý neustálým cvikem a zdravou životosprávou naučí sebe ovládati. Jest nezbytno vystříhati se rozčilování a jestliže jsme již do něho upadli, tu přestaňme s prací a buďme tiší. Nikdy se nedejme svésti ke křiku, nadávkám či rouhání.

Zvlášť v poměrů k podřízeným musíme se ovládati, ježto oni nemají často práva nám odporovati. Vůči dětem pak vůbec buďme v tom směru příkladem. Nejlépe nabudeme sebevlády, řekneme-li si, že opět musíme býti dobrými, až zlost pomine. Člověka, jenž dovede se ovládati, poznáme při práci, z které se ho snažíme vyrušiti. Pevný charakter nejeví se tím, že na neslušnosti odpovídá stejným způsobem, ale tím, že na vše mlčí a teprve je-li nutno, slušně odpoví.

Jsou lidé, kteří mají sklon, úmyslně či nevědomky způsobiti, že někdo ztrácí sebevládu. I v tom případě třeba se ovládati a tak nejúčinněji čeliti škádlilům. Dříve zavírali choromyslné do ústavů a dráždili je v kleecích, nyní hledí na ně jako na choré. Neodbytní škádlilové pomněte, že hrajete rolli těch dráždilů, a vy, napadení, ukažte, že máte rozum. Jestliže se nám někdo vysmívá, musíme zachovati klid rozumných lidí. Braňme se jenom, jestliže je toho nezbytně třeba.

TAJNOSTI MONTE CARLA.

J. Cousius Laurence, který konal dlouholetá studia v hernách na Rivieře, vydal nyní knihu: Revelations of Monte Carlo — Odhalení o Monte Carlu, která je zajímavým dokumentem života v pověstné herně. Laurence především vrhá správě kasina v Monte Carlu do tváře výtku, že zřízenci kasina s jejím vědomím systematicky holdují zásadě "opravovati Štěstěnu" a tím způsobem podvádějí všecky hráče. Na důkaz toho uvádí Laurence jednání croupiera, kterého pozoroval po delší dobu. Mladá dáma vsadila na černou. Neždi však roztočil kuličku, pohlédl croupier ostře na dámu a třel si prstem tvář. Dáma postřehla toto znamení a porozumivši mu ihned, vzala ještě včas zlaťák nazpět, vsadila jej na červenou a vyhrála. Tato pantomima opakovala se několikrát; croupier pokaždé upozornil dámu, vsadila-li na barvu, která měla prohráti, a dáma pokaždé vyhrála, načež přestala hráti. — Těchto method používá se, jak tvrdí Laurence, toliko tenkráte, je-li málo chuti do hry. Zpráva, že kterási dáma vyhrála několikrát na jinou barvu, rozšíří se bleskem, ke stolu hrnou se diváci, kteří se pak stanou hráči a nálada je zde. Nikdo ovšem neví, že dáma je zasvěcena do tajností herny.

Laurence tvrdí, že málokomu je Štěstěna tak přízniva, aby vyhrál mnoho peněz. O jednom, jemuž se to stalo a jenž toho dovedl využitkovati, vypravuje: Jistý Američan začal hráti s malou částkou a vyhrál rychle ohromné peníze. Jednoho dne však se štěstí obrátilo a u téhož stolu, u něhož dosud vyhrával, prohrál v několika hodinách několik desítek tisíc. Když mi o tom po obědě vyprávěl, zmínil se, že zamýšlí jíti nazpět a zkusiti štěstí znova. Moje paní, která byla rozmluvě přítomna, poprosila ho, aby sečkal okamžik, šla ke stolu, u něhož Američan dopoledne prohrál, a viděla hned, že se používá jiného válce, na kterém se kolo otáčí, nežli předešlého dne. Pospíšila nazpět a poučila ho, u kterého stolu by měl hráti. Poslechl její rady a ještě téhož večera dostal polovici prohraných peněz nazpět. Byl však tak rozumný, že se tím spokojil a do herny už ani nepáchl.

Aby někteří hráči časem vyhráli celé jmění, je ostatně nutno, mají-li do hry býti strženi jiní, kteří mají býti obráni. Také musí se člověk, na němž je na první pohled viděti nováčka, dobře penězi zásobeného, zprvu nechati vyhráti, aby se bezhlavě oddal hře. Ovšem, časem zmýlí se i správa herny, což dokazuje tento případ:

Jednoho dne posadil se jakýsi pán ke stolu, jehož si téměř nikdo nevšímal, a vyhrával ráz na ráz, neprohrav ani jednou. Napočítal jsem přes dvacet výher. Zatím co se hrálo dále, pokynul jeden dozorce sluhovi a šeptal mu cosi do ucha. Sluha odešel a brzy po té přišel k hracímu stolu starý inspektor, zaměstnaný v kasině po dlouhá léta. Dozorce řekl mu něco, inspektor nahnul se nad stůl, pohlédl šťastnému hráči ostře do očí a zašeptal k dozorci: "Ach ano, asi před sedmi lety." A v tom okamžiku nastal ve hře rázem obrat a hráč už nevyhrával. Dozorce patrně považoval jej za bohatého nováčka, jehož chuť ke hře nutno povzbuditi, ale starý inspektor měl lepší paměť, takže se nesmělo ztráceti času a štěstí ve hře musilo se naříditi jinak. Bezpochyby domníval se hráč, že se štěstí obrátilo proti němu, a zatím croupier dostal příslušný pokyn a přičinil se, aby se hromada zlata před cizincem brzy rozplynula.

Laurence vypravuje také o zvláštní sázce mezi jistým šlechticem a velikým mathematikem Sirem Hiramem Maximem. Onen prohlásil, že nalezl systém, podle něhož nezbytně se musí v roulettu vyhráti, zatím co mathematik opět tvrdil, že banka na konec vždycky vyhraje, ať se použije jakéhokoliv systému. Aby se spor rozhodl, hráno asi týden na zkoušku. Otázka vzbudila takový zájem, že některé listy přinášely zprávy o stavu hry. Výsledek dal za pravdu Siru Hiramovi. Šlechtic sice se svým systémem vyhrával v prvních dnech, ale v druhé polovici týdne dostala banka všecko nazpět, a mimo to ještě značnou výhru.

Každá duše je rejdištěm nějaké pochybnosti nebo omylu . . . Ale není žádných sekt v geometrii... Je-li pravda očividná, nemohou se tvořiti žádné strany a rozpory. Nikdy nebylo o tom hádek, je-li v poledne jasno. (Voltaire.)

Zmodernisujte svůj domov

a způsob toho docílit jest

Vypraviti jej elektricky

Vykonávejte zametání a čistění pomocí

Elektrického ssacího zametače

Vykonávejte své praní pomocí

Elektrického pracího stroje

a své žehlení pomocí

Elektrického žehliče

Připravujte většinu jídel na stole pomocí

Elektrického perkolátoru, opékače a rožně

Den, kdy zahájíte svoji práci vykonávat elektricky, onen den, kdy začnete šetřiti a práce, jež až potud byla více nebo méně namáhavou —

stane se rozkoší

Jest to hospodárnost, jest to rychlejší a daleko příjemnější a uspokojivější vykonávat svoji práci elektricky.

Navštivte elektrický závod a prohlédněte si výklad elektrických domácích potřeb na zmodernisování svého domova.

NEBRASKA POWER CO.

FARNAM A PATNÁCTÁ

2314 M ulice — So. Side